

Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Πειραιά
Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς
Τηλ: 210-4110443, 210-4174765
Fax: 210-4179495, 210-4174152

Δημοσιεύτηκε στις **26-11-2021** στην κατηγορία **Συνεντεύξεις Προέδρου**

Συνέντευξη που παραχώρησε ο Πρόεδρος του ΒΕΠ στο “Talk Show” του “Timeline.gr”

- ***Ø Επισημάνσεις από την συνέντευξη που παραχώρησε ο Πρόεδρος του ΒΕΠ στο “Talk Show” του “Timeline.gr”***

Απαντήσεις σε δύσκολες ερωτήσεις έδωσε ο Πρόεδρος του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιώς κ. Γεώργιος Παπαμανώλης - Ντόζας στον δημοσιογράφο Χρήστο Μυτιλινιό, στην τηλεοπτική εκπομπή “Talk Show” του “Timeline.gr”.

Ο Πρόεδρος επισήμανε ότι το ΒΕΠ, όπως και όλα τα Επιμελητήρια της χώρας, εκφράζουν την άποψη, τα αιτήματα και τις προτάσεις της αγοράς, ενώ έδωσε απαντήσεις για τη συμμετοχή ελληνικών επιχειρήσεων της ναυπηγοεπισκευής και της αμυντικής τεχνολογίας στα νέα Εξοπλιστικά, την ανάγκη νέων κινήτρων προς τη βιοτεχνία, καθώς και τον εκσυγχρονισμό της Τεχνικής Εκπαίδευσης.

Ακολουθούν σημεία της συνέντευξης:

Θεσμικός ρόλος των Επιμελητηρίων

Ας ξεκαθαρίσουμε ότι τα Επιμελητήρια λειτουργούν ως συμβουλευτικά όργανα προς την Κυβέρνηση, εποπτευόμενα από το Υπουργείο Ανάπτυξης. Με τις παρεμβάσεις μας, ερχόμαστε επικουρικά να δείξουμε πιθανές κατευθύνσεις που υποβοηθούν την επιχειρηματικότητα και την ορθή λειτουργία της αγοράς.

Το Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Πειραιώς αποτελεί ίσως τον δυναμικότερο φορέα έκφρασης δημόσιου λόγου επιχειρήσεων -κυρίως βιοτεχνιών και Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων- που δραστηριοποιούνται τόσο στη ναυπηγοεπισκευή, όσο και στην Άμυνα. Χωρίς μηχανουργία, CNC, σωστά ναυπηγεία, απολύτως εξειδικευμένες επιχειρήσεις στον τομέα των ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών δικτύων, των αυτοματισμών ή της ρομποτικής. Ποιος άλλος λοιπόν θα μπορούσε να ζητούσε από την Κυβέρνηση να διαμορφώσει τις συνθήκες ώστε να εξασφαλιστεί η μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή της ελληνικής αμυντικής αλλά και της ναυπηγικής βιομηχανίας στα Εξοπλιστικά; Ρητορικό το ερώτημα! Όλοι προφανώς θα σκέφτονταν το ΒΕΠ.

Συμμετοχή ελληνικών επιχειρήσεων στα Εξοπλιστικά:

Όταν ακούσαμε τον Πρωθυπουργό να ανακοινώνει αύξηση του Προϋπολογισμού στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για την ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων από το βήμα της φετινής Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης και στη συνέχεια να υλοποιεί την εξαγγελία του, όλος ο επιχειρηματικός κόσμος ανασυντάχθηκε.

Προφανώς και ο κόσμος της επιχειρηματικότητας σκέφτεται ότι θα διατεθεί ζεστό χρήμα για να αναληφθεί έργο, να διατηρηθούν θέσεις εργασίας, αλλά και να δρομολογηθούν επενδύσεις που θα υποβοηθήσουν κάθε προσπάθεια ανάταξης της Εθνικής Οικονομίας. Για εκείνους που ασχολούνται με την Άμυνα και τη Ναυτιλία υπάρχει κι ένα επιπλέον στοιχείο, δεν μπορούν να μην προσπαθήσουν ακόμα περισσότερο ώστε να φανεί ελληνική σημαία και η ντόπια συνεισφορά στον πιο πατριωτικό θεσμό, τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Ποιες υποκατασκευές στα Εξοπλιστικά μπορούν να γίνουν στην Ελλάδα:

- Ø Επιχειρήσεις με δραστηριότητες στην Άμυνα, τη Ναυπηγοεπισκευή, την παραγωγή Ηλεκτρολογικού Υλικού και Δικτύων, κατασκευή αυτοματισμών και ρομποτικών εφαρμογών, Μηχανουργικές εφαρμογές αλλά και κάθε άλλη συναφή τεχνική κατεύθυνση να έχουν ουσιαστική, ποιοτική και ποσοτική συμμετοχή σε όλα τα εξοπλιστικά προγράμματα ή ακόμα και σε πρωτοβουλίες Έρευνας και Ανάπτυξης των Γενικών Επιτελείων.
- Ø Οι αρμόδιες υπηρεσίες των Υπουργείων να λάβουν μέριμνα ώστε να διαμορφωθεί ένα πλέγμα συνεργειών και συνεργασιών, κατασκευαστικού και υποκατασκευαστικού χαρακτήρα, ώστε να υπάρχει έργο για τα επόμενα τριάντα χρόνια όσον αφορά στην υποστήριξη οπλικών συστημάτων που αγοράζονται τώρα ή επιμηκύνεται το όριο μέσης ζωής τους.

Τα οφέλη από μια τέτοια στρατηγική απόφαση -την οποία προφανώς θα πρέπει να λάβει ο Πρωθυπουργός- είναι προφανή κι έχουν πατριωτικό, οικονομικό και κοινωνικό αντίκτυπο:

- Ø Πατριωτικό διότι οι Ένοπλες Δυνάμεις θα δημιουργήσουν μηχανισμούς επιχειρησιακής αυτονομίας και ασφάλειας εφοδιασμού για την αντιμετώπιση διαφόρων ασύμμετρων κινδύνων σε επίπεδο Logistics.
- Ø Οικονομικό επειδή το κεφάλαιο που θα επενδυθεί στην ελληνική παραγωγή θα προκαλέσει υπεραξία, διασφάλιση θέσεων εργασίας, νέες επενδύσεις και προσλήψεις νέων τεχνιτών και επιστημόνων.
- Ø Κοινωνικό γιατί εργαζόμενοι θα διεκδικήσουν ακόμα καλύτερες αμοιβές, θα υπάρξει ευγενής άμιλλα μεταξύ των επιχειρήσεων από την οποία προκύπτει ευημερία και το κυριότερο θα δημιουργηθεί μια νέα γενιά επαγγελματιών, η οποία ελπίζουμε να προκύψει από τη διασύνδεση των επιχειρήσεων με τις σχολές και τα πανεπιστήμια.

Σχετικά με όσα γράφονται για τα μεγάλα ναυπηγεία:

Πέρα από τα δεδομένα αυτά, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι αν δεν υπάρξει θετική εξέλιξη όσον αφορά στο μέλλον των «Ελληνικών Ναυπηγείων» στον Σκαρμαγκά ή των «Ναυπηγείων Ελευσίνος», θα επηρεαστεί η δραστηριότητα και εν πολλοίς η βιωσιμότητα επιχειρήσεων που λειτουργούν δορυφορικά προς τα δύο μεγάλα ναυπηγεία είτε στο ΒΙΠΑΣ του Σχιστού, είτε στη ΝΑΒΙΠΕ του Περάματος αλλά και ευρύτερα στον Πειραιά. '

Η Ελλάδα χωρίς ναυπηγεία, είναι βαπόρι χωρίς πηδάλιο. Κάτι τέτοιο δεν αρμόζει σε μια χώρα που αρέσκεται να λέει ότι είναι παγκόσμια ναυτιλιακή δύναμη αλλά επιτρέπει στην Τουρκία να έχει τα μεγαλύτερα διαλυτήρια πλοίων της Μεσογείου, τα υλικά των οποίων προωθεί στις βιομηχανίες της και κυρίως σε αυτές με δραστηριότητες κατασκευής πολεμικών πλοίων ή Μη Επανδρωμένων Αεροσκαφών.

Ελαφρύνσεις που παρέχει η Κυβέρνηση στις επιχειρήσεις λόγω του κορωνοϊού και αιτήματα της αγοράς:

Ο ιδιωτικός τομέας είναι αυτός που έχει πάρει στην πλάτη του το κόστος της κρίσης, της ανεπάρκειας του τραπεζικού συστήματος να στηρίξει την εθνική οικονομία, την επέλαση της πανδημίας και πολλά άλλα κακώς κείμενα. Πρέπει να παραδεχθούμε ότι η Κυβέρνηση ακούει τα αιτήματα του επιχειρηματικού κόσμου.

Για παράδειγμα, πρόσφατα εισακούστηκε η πρόταση του διατυπώθηκε από το ΒΕΠ για την επιδότηση, με την παροχή εκπτώσεων, της ηλεκτροδοτήσεως σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις με σύνδεση στο δίκτυο χαμηλής τάσεως ως το τέλος του έτους. Ωστόσο, το μέτρο αυτό θα πρέπει να διευρυνθεί ίσως και για τους πρώτους μήνες του 2022 αναλόγως με την πορεία της εθνικής οικονομίας ενώ θα πρέπει να εξετασθεί οπωσδήποτε η μείωση των ενδιαμέσων φόρων στα καύσιμα που χρησιμοποιούνται στην Παραγωγή και τις Μεταφορές προκειμένου να δοθεί ένα αμιγώς ανταγωνιστικό κίνητρο στα ελληνικά προϊόντα.

Επίσης θα έπρεπε να συμπεριληφθούν τα καύσιμα, οι υπηρεσίες αποθήκευσης και Logistics ή ακόμα και οι μειώσεις ΦΠΑ στους ναύλους. Για εμάς, το ζήτημα είναι να μειωθούν οι ζημιές και να υποστηριχθούν οι ενεργές δραστηριότητες στην παραγωγή και τις υπηρεσίες. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με σαφή μέτρα στήριξης.

Το οικονομικό επιτελείο θα πρέπει να μελετήσει και να εκπονήσει ένα ρεαλιστικό σχέδιο που θα περιλαμβάνει διεύρυνση των φοροελαφρύνσεων, του ΦΠΑ, του ΕΝΦΙΑ και καθηλωτικών προς την παραγωγική διαδικασία επιβαρύνσεων όπως είναι οι προκαταβολές.

Επιπροσθέτως η Κυβέρνηση πρέπει να ανταποκριθεί στο αίτημα του βιοτεχνικού κόσμου επιταχύνοντας την εξόφληση υποχρεώσεων του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα προς τον Ιδιωτικό.

Γιατί πρέπει να υπάρξει έλεγχος των συγχωνεύσεων:

Για εμάς στο Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Πειραιώς, τα κίνητρα για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και την αύξηση της κατανάλωσης είναι απαραίτητα. Όμως δεν θα πρέπει να αποτελέσουν αφορμή για μια κούρσα συγχωνεύσεων και εξαγορών εις βάρος Μικρομεσαίων και πολύ μικρών επιχειρήσεων που αποτελούν τη «ραχοκοκκαλιά» της εθνικής οικονομίας.

Μια τέτοια εξέλιξη θα αποτελέσει πλήγμα όχι μόνο για τη βιοτεχνία και τις αποκαλούμενες «οικογενειακές επιχειρήσεις», αλλά για κάθε καινοτόμα δραστηριότητα από μικρές και ευέλικτες επιχειρήσεις που θα απορροφηθούν από ισχυρούς, απρόσωπους και πιθανώς πολυεθνικούς οργανισμούς αφήνοντας πίσω χαμένη τεχνογνωσία και λιγότερες θέσεις εργασίας. Η πλειοψηφία των βιοτεχνών και των επαγγελματιών θα αντιμετώπιζε με θέρμη τη μεταρρύθμιση του ισχύοντος καθεστώτος δανειοδοτήσεων των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων και την αντιμετώπισή τους από τις τράπεζες, ειδικά με τη στήριξη που παρασχέθηκε στο τραπεζικό σύστημα μετά το 2010. Πρέπει να απλοποιηθούν οι διαδικασίες και να γίνουν ακόμα πιο ρεαλιστικές οι απαιτήσεις σε επιτόκια και εγγυήσεις ώστε να επιτραπούν νέες επενδύσεις αλλά και επί της ουσίας να διασφαλιστεί αρχικώς η βιωσιμότητα και εν συνεχεία η ανάπτυξη των επιχειρήσεων.

Ας μην ξεχνούμε, για παράδειγμα, τον αγώνα που κάνουν βιοτεχνίες που επλήγησαν από τις πυρκαγιές του φετινού καλοκαιριού και υποστηρίζονται από επιμελητηριακούς φορείς κι όχι από την κεντρική διοίκηση που πρέπει να λάβει πρόσθετα μέτρα ενίσχυσής τους, προκειμένου να διευκολυνθεί η λειτουργία τους αλλά και η απασχόληση των εργαζομένων τους. Το ότι φτάνουμε ημερολογιακά στα Χριστούγεννα δεν αποτελεί δικαιολογία για να ξεχάσουμε την καταστροφή που συντελέστηκε το καλοκαίρι!

Εκσυγχρονισμός της τεχνικής εκπαίδευσης

Όντως ακούγεται συχνά μια φράση από κάποιους που ισχυρίζονται ότι ξέρουν καλά την αγορά. «Και τι παράγεται στην Ελλάδα; Ούτε καρφίτσες!». Αυτό είναι μύθος. Η εθνική οικονομία εξακολουθεί να υπάρχει χάρη στις βιοτεχνίες, τη μεταποίηση και ειδικά τις παραγωγικές επιχειρήσεις, από τις οποίες προκύπτουν οι εξαγωγές, οι καταβολές σε εφορίες και ασφαλιστικά, αλλά και οι εισροές από τα προϊόντα που εξάγονται σε ξένες αγορές.

Ύστερα από την κρίση και τους έντονους κλυδωνισμούς που προκάλεσαν κακοί χειρισμοί ετών στη διαχείριση των δημοσιονομικών μεγεθών, ο ιδιωτικός τομέας έμεινε όρθιος, προσαρμόστηκε στα νέα δεδομένα κι εξακολουθεί να δημιουργεί πλούτο στη χώρα μας. Γι' αυτό ερχόμαστε όσοι εκφράζουμε το βιοτεχνικό κόσμο και ζητούμε από την Πολιτεία να συνεργαστεί μαζί μας ώστε να καθοριστεί ένα νέο παραγωγικό, αλλά και εκπαιδευτικό μοντέλο, ώστε να νοικοκυρευτεί η Οικονομία και να μπούμε σε αναπτυξιακούς ρυθμούς.

Με απλά λόγια, πρέπει να ξαναθυμηθούμε την ανάγκη της λέξεως «αυτάρκεια» στην καθημερινότητα κάθε οικονομικής δραστηριότητάς μας. Αυτή η προοπτική όμως προϋποθέτει εγχώρια παραγωγή σε όλα τα επίπεδα και με κανόνες, αλλά και την προετοιμασία εξειδικευμένου εργατικού και τεχνικού δυναμικού. Ας αφήσουμε πίσω μας τις στερεοτυπικές αντιλήψεις που επικρατούσαν παλαιότερα ότι δήθεν όλοι έπρεπε να γίνουν επιστήμονες ή να κάνουν δουλειές γραφείου. Η οικονομία αναπτύσσεται με τον καλά εκπαιδευμένους τεχνίτες κι αυτό επιβεβαιώνεται από το οικονομικό θαύμα της Γερμανίας, η οποία μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κατάφερε να ανασυγκροτηθεί χάρη στα τεχνικά επαγγέλματα, την παραγωγή και τη μεταποίηση.

Τρόπος εκσυγχρονισμού της εκπαίδευσης

Στο όνομα της Τέταρτης Βιομηχανικής Επανάστασης, της κυκλικής οικονομίας, της εφαρμογής νέων τεχνολογιών που είναι φιλικές προς το περιβάλλον, η απαίτηση για καλά εκπαιδευμένους τεχνίτες είναι πιο επίκαιρη από ποτέ.

Στο επίπεδο αυτό, θα μπορούσαμε να σκεφτούμε την υιοθέτηση της αποκαλούμενης «δυαδικής εκπαίδευσης». Πρόκειται για ένα σύστημα στο πλαίσιο του οποίου μπορούν να υπάρξουν μεταρρυθμίσεις και καινοτομίες τετραετούς διάρκειας που θα αλλάξουν την εικόνα της αγοράς. Θα μπορούσε, επί παραδείγματι, να εφαρμοσθεί το «Συμβόλαιο εκπαίδευσης» με το οποίο θα ορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των εκπαιδευομένων και των επιχειρήσεων που προσφέρουν θέσεις εργασίας. Με αυτό το συμβόλαιο ορίζονται το ύψος της αμοιβής, η ακριβής διάρκεια εκπαίδευσης και το είδος των εξετάσεων ώστε οι ενδιαφερόμενοι να λάβουν τίτλο σπουδών, πιστοποίηση και άδεια εξασκήσεως επαγγέλματος.

Μια τέτοια μεταρρύθμιση μπορεί να συνδέσει επί της ουσίας της επιχειρήσεις με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα αφού οι εκπαιδευόμενοι θα εργάζονται κατά κανόνα τρεις ή τέσσερις ημέρες την εβδομάδα ενώ μία με δύο ημέρες θα φοιτούν στη σχολή τους. Η εκπαίδευση, δηλαδή, θα γίνεται σε πρακτικό επίπεδο στο χώρο εργασίας (την επιχείρηση) και σε θεωρητικό επίπεδο στη σχολή. Έτσι θα ανακαλύψει ένας νέος το επάγγελμα που ονειρεύεται αλλά και τις ευκαιρίες που χρειάζονται για να γίνει ένας καλός επαγγελματίας ή και επιχειρηματίας.